

Fra: Reguleringsseksjonen

Til: Stein-Åge Johnsen

Kopi: Kjetil Gramstad

Saksbehandler:
Andreas Haugstvedt

Saksnr:
17/18995

Dato:
13.12.2017

Referat fra reguleringsmøtet om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2018

1. Innledning

Forslag til regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2018 ble behandlet som sak 13/2017 under reguleringsmøtet som ble avholdt 8. – 9. november 2017. I det følgende redegjør vi for Fiskeridirektørens forslag til regulering, samt et kort referat av kommentarene som fremkom i møtet. I tillegg viser vi til skriftlige innspill som er tilgjengelig på www.fiskeridir.no.

2. Reguleringsmøtets behandling og Fiskeridirektoratets tilråkning

2.1.Norsk totalkvote

De bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU for 2018 er avsluttet. Norge og EU ble enige om en TAC på 105 793 tonn i ICES statistikkområder 3.a og 4. Norge har en andel på 52 %, hvilket gir en kvote på 55 012 tonn. Etter overføring av 250 tonn sei fra EU, jf. «Nordsjøavtalen» tabell 1, er det norske kvotegrunnlaget 55 262 tonn. Av dette settes det av 880 tonn sei til Sverige i henhold til «Sverigeavtalen». Videre legges det til grunn at det også i 2018 settes av 10 tonn sei til forsknings- og forvaltningsformål.

Fiskeridirektoratet beregner gruppekvoteene i 2018 med utgangspunkt i en kvote for norske fartøy på 54 372 tonn i Nordsjøen og Skagerrak. Dette er en økning på 2 863 tonn i forhold til kvoten i 2017. Videre vil inntil 10 % av eventuelt gjenstående kvantum fra totalkvoten i 2017 overføres til 2018.

I tillegg til kvoten i Nordsjøen og Skagerrak kan norske fartøy fiske 640 sei i EU-sonen i ICES stasisikkområde 6.a. nord for 56°30'N, i henhold til bytte i «Nordsjøavtalen» tabell 2.

Det bemerkes at disponibel kvote i Nordsjøen og Skagerrak i 2018 er 6 142 tonn høyere enn det som direktoratet la til grunn i saksfremlegget for reguleringsmøtet.

2.2.Fiske etter sei med not

I tråd med landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag foreslo Fiskeridirektøren i reguleringsmøtet at gruppekvoten til fartøy med adgang til å fiske sei med not fastsettes til 5 500 tonn for 2018.

Fiskeridirektøren foreslo videre at fartøy som har adgang til å fiske sei med not også kan fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

Det fremkom ingen kommentarer til dette. Fiskeridirektøren opprettholdt forslaget.

2.3.Fiske etter sei med konvensjonelle redskaper

I tråd med Landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag foreslo Fiskeridirektøren i reguleringsmøtet at gruppekvoten for fisket etter sei med konvensjonelle redskaper i 2018 settes til 8 000 tonn. For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslo Fiskeridirektøren at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy kan stoppes når det gjenstår 1 400 tonn av gruppekvoten. Det ble videre foreslått at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimalkvote på 800 tonn.

Det fremkom ingen kommentarer til dette. Fiskeridirektøren opprettholdt forslaget.

2.4.Fiske etter sei med trål

2.4.1. Fordeling av gruppekvote

Fiskeridirektøren foreslo i reguleringsmøtet at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak, det vil si 40 872 tonn, tildeles fartøy som fisker etter sei med trål. Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 gått inn for at det først avsettes 5 000 tonn til nordsjøtrålerne før det resterende kvantum av trålkvoten fordeles prosentvis på hver trålgruppe. Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av fordelingen av trålernes gruppekvote.

Tabell 1: Fordeling av gruppekvoten til fartøy som fisker etter sei med trål i 2018

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Gruppekvote trål		40 872
Nordsjøtrålere fast andel		5 000
Til fordeling		35 872
Herav:		
Torske-trålere	73,0	26 187
Sei-trålere	19,0	6 816
Nordsjøtrålere	8,0	2 870
Sum nordsjøtrålere		7 870

Det fremkom ingen kommentarer til dette. Fiskeridirektøren opprettholdt forslaget.

2.4.2. Torske-trålere

Torsketralernes gruppekvote er noe høyere i 2018 enn i 2017. Isolert sett taler dette for noe økning i maksimalkvoten.

I saksfremlegget for reguleringsmøtet drøftet Fiskeridirektoratet fordeler og ulemper med å fastsette en overregulering på +/- 50 % ved årets start i 2018.

Fiskeridirektøren foreslo derfor i reguleringsmøtet at trålgruppen reguleres med følgende maksimalkvoter i 2018:

Tabell 2: Maksimalkvoter for torsketralere i 2018

Gruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Fabrikktrålere	1,4	1 050
Andre torsketralere	1,0	750

Norges Fiskarlag påpekte under reguleringsmøtet at direktoratets saksfremlegg bygget på en antatt kvote, og at det dersom var vanskelig å uttale seg veldig bastant i forhold til hva som bør være riktig nivå på overreguleringen.

Med bakgrunn i at Norge og EU 1. desember avtalte en høyere kvote enn forutsatt i saksfremlegget for reguleringsmøtet har Norges Fiskarlag i henvendelse 4. desember anbefalt en maksimalkvote på 800 tonn, tilsvarende en overregulering på 26 %. Dette er noe lavere enn ved årets start i 2017.

Fiskeridirektoratet viser til at avtalt kvote mellom Norge og EU ble noe høyere enn forutsatt og til synspunktene fra næringen, og justerer derfor forslaget som ble lagt frem på reguleringsmøtet. Maksimalkvoten fra årets start fastsettes til 800 tonn for torsketralere med kvotefaktor 1, tilsvarende en overregulering på 26 %.

2.4.3. Seitrålere

Seitrålerne får en gruppekvote på 6 816 tonn i 2018. I saksfremlegget for reguleringsmøtet viste direktoratet til at seitrålernes maksimalkvote var overregulert med 20 % ved årets start i 2017. Det ble påpekt at dette kunne synes litt lavt sett hen til fangsttallene.

Fiskeridirektøren foreslo i reguleringsmøtet at maksimalkvoten for fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,0 ble satt til 550 tonn.

Med bakgrunn i at Norge og EU 1. desember avtalte en høyere kvote enn forutsatt i saksfremlegget for reguleringsmøtet har Norges Fiskarlag i henvendelse 4. desember anbefalt en maksimalkvote på 600 tonn for seitrålere med kvotefaktor 1,0, tilsvarende en overregulering på 21 %. Dette er 1 % høyere enn ved årets start i 2017.

Fiskeridirektoratet viser til at avtalt kvote mellom Norge og EU ble høyere enn forutsatt og til synspunktene fra næringen, og justerer derfor forslaget som ble lagt frem under reguleringsmøtet. Maksimalkvoten fra årets start fastsettes til 600 tonn for seitrålere med kvotefaktor 1,0, tilsvarende en overregulering på 21 %.

2.4.4. Nordsjøtrålere

Nordsjøtrålere er en samlebetegnelse for tre ulike grupper av trålere som alle har sitt viktigste fiskeområde i Nordsjøen og delvis i Skagerrak. Denne gruppen omfatter fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse. Etter avtalen mellom Norge og EU, og etter avsetning til tredjeland og forskning, vil nordsjøtrålerne disponere en gruppekvote på 7 870 tonn i 2018.

2.4.4.1. Avsetning til bifangst av sei til oppmaling i industritrålfisket

I fiskerier med kvotefleksibilitet har Fiskeridirektoratet i den senere tid avregnet estimert bifangst på neste års kvote. I fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak er Norge og EU enige om en kvotefleksibilitet på 10 %. Med bakgrunn i dette vil estimert bifangst i 2018 avregnes kvoten i 2019. Det fastsettes dermed ikke en egen avsetning til bifangst i 2018.

Fiskeridirektøren foreslo på reguleringsmøtet at medgått bifangst fra fartøy med pelagisk trål- eller nordsjøtråltillatelse i 2018 avregnes gruppeknoten i 2019. Avregningen vil bli gjennomført etter beste skjønn og med moderate kvanta, tilsvarende foregående år.

Det fremkom ingen kommentarer til dette. Fiskeridirektøren opprettholdt forslaget.

2.4.4.2. Fordeling av kvoter på fartøynivå

Fra og med 2011 ble det innført en fordeling av gruppeknoten som ga 77 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, mens fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse fikk 23 %.

Denne fordelingen gir fartøy med nordsjøtråltillatelse eller pelagisk tråltillatelse, kvoter på henholdsvis 5 960 tonn (inkl. 100 tonn fratrukk til avsatt bifangst i 2017) til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse og 1 811 tonn til fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse. Fordelingen fremgår nedenfor:

Tabell 3: Fordeling av gruppeknoten for nordsjøtrålere i 2018

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Nordsjøtrål		7 870
Pelagisk- og nordsjøtrål	77 %	5 960
Estimert bifangst 2017		100
Avgrenset nordsjøtrål	23 %	1 811

2.4.4.2.1. Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse

I saksfremlegget for reguleringsmøtet viste Fiskeridirektoratet til at det i perioden 2006-2012 var en sterk nedgang i totalfangsten for denne gruppen. Fra og med 2013 har det imidlertid vært en markant økning i fangstene, og i 2016 hadde gruppen en kvoteutnyttelse på 96 %. Fisketakten i år har vært omtrent som i 2016. Ettersom kvoten er høyere i 2017 vil det med nåværende fisketakt gjenstå i overkant av 1 500 tonn av gruppeknoten.

Tall fra Fiskeridirektoratets registrer over elektroniske fangst- og aktivitetsdata viser at det aller meste av seien blir tatt som bifangst i industritrålfisket.

Maksimalkvoten ble fra årets start i 2017 satt til 400 tonn, tilsvarende en overregulering på 97 %. I saksfremlegget for reguleringsmøtet ble det påpekt at maksimalkvotene burde settes på et høyere nivå fra årets start i 2018 enn i 2017, ettersom gruppen ikke har klart å utnytte gruppekvote i 2017.

Fiskeridirektøren foreslo derfor å gi fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse en maksimalkvote på 500 tonn.

Det var ingen kommentarer til dette. Forslaget ble opprettholdt.

2.4.4.2.2. Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får en gruppekvote på 1811 tonn i 2018, jf. tabell 3. Dette er en oppgang på 53 tonn fra 2017.

I 2017 ble fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse underlagt et bifangstregime: fartøyene kunne ikke fiske direkte etter sei, men ble gitt en adgang til å ha inntil 30 % sei i enkelte hal og ved landing. Denne bifangstprosenten ble senere økt til 40 %. I tillegg til bifangstbegrensingen ble fartøyene regulert med en maksimalkvote som fra årets start var på 300 tonn per kvotefaktor. Denne ble økt til 500 tonn den 6. september. Dette var mulig da det var svært sannsynlig at inndeckning for et begrenset overfiske kunne dekkes inn fra andre grupper.

Ettersom årets gruppekvote blir overfisket anbefales det ikke å øke bifangstprosenten. En reduksjon vil begrense fiskepresset, men vil samtidig føre til at en relativt stor del av seien som landes blir «ulovlig». Det motsatte vil være tilfellet ved en økning av bifangstprosenten.

Med maksimalkvoter på 300 tonn ble det beregnet at gruppekvote omtrent ville bli tatt. Denne anbefales derfor videreført i 2018.

Fiskeridirektøren foreslo på reguleringsmøtet at fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse ikke kan fiske direkte etter sei i Nordsjøen og Skagerrak, men kan ha inntil 40 % innblanding av sei i de enkelte hal og ved landing.

Fiskeridirektøren foreslo også å gi de fartøy som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 en maksimalkvote på 300 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse gis en maksimalkvote på 150 tonn.

Norges Fiskarlag kommenterte i reguleringsmøtet at ordningen hadde fungert etter hensikten, og støttet en videreføring i 2018.

For øvrig var det ingen kommentarer til saksfremlegget.

Fiskeridirektøren opprettholdt forslaget.

3. Kvotefleksibilitet

Norge og EU er enige om at det kan tillates et over- eller underfiske på inntil ti prosent og at dette kan belastes eller godskrives totalkvoten året etter.

På grunn av svært ulik kvoteutnyttelse for de enkelte gruppene anbefales det ikke å utvide ordningen til gruppe- eller fartøynivå.

Fiskeridirektøren foreslo i reguleringsmøtet at overfiske i 2018 skal belastes gruppekvoten i 2019. Videre ble det foreslått at ufisket kvantum på inntil 10 % av Norges kvote i 2018, før eventuelle overføringer og kvotebytter, kan godskrives totalkvoten i 2019.

Det fremkom ingen kommentarer til dette. Fiskeridirektøren opprettholdt forlaget.

Det er svært ulik kvoteutnyttelse blant gruppene i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. Enkelte grupper har lav grad av kvoteutnyttelse og har de siste årene et gjenstående kvantum som overstiger 10 %. Andre grupper har fisket innpå førstnevnte gruppes kvote og har i enkelte år fisket utover 10 % av sine gruppekvoter. For å fortsatt ha denne fleksibiliteten bør det tas høyde for at enkelte fartøygrupper kan ha gjenstående mer enn 10 % av gruppekvoten, og at et slikt kvantum kan reforeses til andre grupper.

På denne bakgrunn foreslo *Fiskeridirektøren* at dersom det gjenstår mer enn 10 % av fartøygruppens kvote, kan den overskytende kvoten reforeses til de andre fartøygruppene innen samme kvoteår.

Det fremkom ingen kommentarer til dette. Forslaget ble opprettholdt.

4. Partråling

I reguleringsåret 2014 ble driftsformen partråling positivt tillatt i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. Som vilkår for å drive partråling i seifisket ble det blant annet stilt krav om registrering mv. Forut for 2014 var det ikke tillatt å drive med partråling etter sei i Nordsjøen og Skagerrak da bestemmelsene om kvoteutnyttelse i reguleringsforskriften var til hinder for dette.

Partråling som driftsform har vært i vekst de siste årene. Foruten et direkte fiske etter sei driver partrållag også fiske etter annen bunnfisk i Nordsjøen, herunder særlig ikke-kvoteregulerte arter som lysing, hyse og hvitting. Partrållaktiviteten har også medført at fangster av torsk tatt som bifangst har vært økende. I reguleringsåret 2017 har derfor fartøy med avgrenset nordsjøtrål- eller nordsjøtrållatelse vært begrenset til å ta maksimalt 50 tonn torsk som bifangst (se også sak 14/2017). På denne bakgrunn har det i 2017 blitt fastsatt et rammeverk for alt partrållfiske etter bunnfisk med stormasket trål sør for 62°N. Rammene for aktiviteten er fastsatt i utøvelsesforskriften.

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Andreas Haugstvedt
rådgiver

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten underskrift